

**ВАЗОРАТИ ТАЪЛИМИ ОЛИЙ, ФАН ВА ИННОВАТСИЯҲОИ
РЕСПУБЛИКАИ ЎЗБЕКИСТОН**

**ДОНИШГОҲИ ДАВЛАТИ САМАРҚАНД
БА НОМИ ШАРОФ РАШИДОВ**

ДАСТУР ВА МЕЗОНИ БАҲОГУЗОРӢ

**АЗ РЎИ ТАХАССУСӢ 10.00.05 – ЗАБОН ВА АДАБИЁТИ ХАЛҚҲОИ
ОСИЁ ВА АФРИКА (ЗАБОНИ ТОЧИКӢ ВА АДАБИЁТИ ТОЧИК)
БАРӢ ДОХИЛШАВАНДАҲОНИ ДОКТОРАНТУРАИ ТАКЯВӢ**

Самарқанд – 2024

Аннотация

Дастур барои дохилшавандагони докторантура аз рӯи ихтисоси 10.00.05 – Забон ва адабиёти халқҳои Осиё ва Африка дар асоси нақшаи таълимии соли хониши 2024/2025 аз рӯи мутахассиси 5A120101 – Адабиётшиносӣ (адабиёти тоҷик) ва 5A120102 – Лингвистика (забони тоҷикӣ) сохта шудааст. Дар дастур мазмун ва моҳияти фанҳои тахассусӣ дар бахши магистратура, нуктаҳои асосӣ ва назарии фанҳои таълимӣ ба нақша гирифта шудааст.

Тартибдиҳандагон:

Хўчакулов С.	–	Мудири кафедраи Филологияи тоҷик ва забонҳои шарқи хориҷаи ДДС, д.ф.ф., доцент
Мачитова С.	–	Доценти кафедраи Филологияи тоҷик ва забонҳои шарқи хориҷаи ДДС, д.ф.ф.ф. (PhD)
Адашуллоева Г.	–	Доценти кафедраи Филологияи тоҷик ва забонҳои шарқи хориҷаи ДДС, д.ф.ф.ф. (PhD)

Дастур дар шўрои илмии факултети филологияи Донишгоҳи давлатии Самарқанд муҳокима гардида, барои тасдиқ пешниҳод карда шудааст. (30.09. соли 2024 баённомаи рақами № 2).

МУҚАДДИМА

Мутахассиси 10.00.05 – Забон ва адабиёти Осиё ва Африка соҳаи гуманитарӣ буда, маҷмӯи омӯзиши таърихи ташаккул, таҳаввул, давраҳои тараққиёт адабиёти тоҷик ва осори назариву поэтикии он, хусусиятҳои ғоявӣ-бадеӣ, жанрӣ, ҳаёту эҷодиёт ва арзиши адабии осори симоҳои намоёни таърихи адабиёти тоҷик, забон ва мавқеи он дар ҷамъият, ба гурӯҳи забонҳои эронӣ мутааллиқ будани забони адабии ҳозираи тоҷик ва мақоми он, хусусиятҳои фонетикӣ, луғавӣ, морфологӣ, синтаксисии фанни прагмалингвистика, муаммоҳои забони адабии ҳозираи тоҷик, масъалаҳои назарияи забоншиносӣ, таърихи забони тоҷикӣ ва давраҳои он, махсусиятҳои сарфию наҳви забонро фаро мегирад.

Вазифаи ихтисосҳои дар замири равиши мазкур буда, барои чуқур гардонидани дониши талабаҳо оиди прагмалингвистика ва моҳияти он, . Забоншиносии прагматикӣ ва алоқаи он бо фанҳои дигар, аз таърихи омӯзиши прагмалингвистика, забоншиносии прагматикӣ, объектӣ ва предмети тадқиқоти он, масъалаҳои назарияи забоншиносӣ ва муаммоҳои он, фонетика, морфология, лексикология, фразеология, синтаксис; омӯзонидани заминаҳои пайдоиш, қонуниятҳои инкишофи афкори адабӣ бадеии халқи тоҷик, таърихи тоэтикаи таърихӣ ва афкори адабӣ-назарӣ, ошно намудани онҳо бо муаммоҳои асосии адабиёти навини тоҷик ва ҷеҳраҳои намоёни он, таъйини шўҳрати ҷаҳонӣ ва арзиши баланди маънавӣ – ахлоқии адабиёти муосири тоҷик ба мутахассисони оянда дониши назарӣ, малака ва таҷриба ҳосил намудан аст.

Барои дохилшавдагони докторантура аз рӯи ихтисоси **10.00.05 – Забон ва адабиёти Осиё ва Африка** дар асоси мутахассисҳои 5A120101-Адабиётшиносӣ (адабиёти тоҷик), 5A120102- Лингвистика (забони тоҷикӣ) магистратура асоси нақшаи таълимӣ аз рӯи 4 то фанни ихтисосӣ ва умумқасбӣ: “Прагмалингвистика”, “Масъалаҳои назарияи забоншиносӣ”, “Муаммоҳои адабиёти навини тоҷик”, “Таърихи поэтикаи мумтоз”, саволҳо сохта шудааст. Маълумотҳои, ки фанҳои мазкурро дарбар мегирад дар поён ба таври васеъ оварда шудааст.

Аз рӯи фанни прагмалингвистика:

Мақсад ва вазифаи прагмалингвистика. Алоқамандии мафҳуми забон ва фаъолият. Забоншиносии прагматикӣ ва алоқаи он бо фанҳои дигар, аз таърихи омӯзиши прагмалингвистика, забоншиносии прагматикӣ, объектӣ ва предмети тадқиқоти он. Вазифаи забон ва нутқ, забон ва тафаккур. Сохтори мулоқот, субъект ва объекти алоқа, воситаи алоқа, функцияи алоқа. Тарбияи забон ва нутқ. Нутқи даҳони ва хаттӣ. Ягонагии сохтори мулоқоти нутқ. Мафҳуми дискурс ва моҳияти он. Дискурс, муносибати матн ва контекст. Категорияҳои асосии дискурс. Масъалаи модулқунии дискурс. Мафҳуми баҳо ва моҳияти он. Муносибати баҳодихӣ ва дискурс. Сохтори дискурс. Методҳои гузаронидани дискурс. Алоқаи мантиқ бо дискурс. Шахси забонӣ ва муносибати коммуникативии байни онҳо. Муайян намудани омилҳои инсон дар воқеияти ғуногун. Мақсади интенсияи коммуникативӣ (мақсад, вақт, ният) ва моҳияти он. Мақсади нутқ ва таъсири прагматикӣ. Мақсади

коммуникативӣ ва стратегияи коммуникативӣ. Стратегия ва мулоқоти коммуникативӣ ва вазъияти он. Самараи прагматикӣ вазифаи прагматикӣ, қобилияти нутқӣ. Ҷумла”, “ифода” ақти нутқӣ ва муносибати байни онҳо дар ҷараёни нутқ. Мафҳуми ақти нутқӣ. Сохтори ақти нутқӣ. Таснифи ақти нутқӣ. Локутсия, иллокутсия ва мафҳуми он. Мақсади иллокутив ва таъсири он. Дар бораи нутқҳои пурсупос ва худоҳофизӣ. Хусусияти менталии ақти пурсупос ва худоҳофизӣ. Навъҳои нутқи пурсупос ва худоҳофизӣ.

Аз рӯи фанни масъалаҳои назарияи забоншиносӣ:

Сарчашмаҳои забони миллии тоҷик. Мавқеи забони адабии тоҷик. Воҳидҳои забон: фонема, морфема, калима, ибора, ҷумла ва хусусиятҳои асосии онҳо. Бобҳои грамматика ва вазифаи онҳо. Се сарчашмаи забони миллии тоҷик ва аҳамияти он. Мавзӯи баҳси фонетика. Маълумот дар бораи лексикология ва навъҳои он. Дараҷаи омӯхта шудани воҳидҳои фразеологӣ дар забоншиносии тоҷик. Таълимот дар бораи калима. Маълумоти умумӣ оид ба синтаксис ва воҳидҳои асосии он – ибора, ҷумлаҳои содда ва ҷумлаҳои мураккаб. Масъалаҳои назарияи забоншиносӣ-курси назариявӣ ташаккул ва инкишофи илми забон. Мактабу ҷараёнҳои забоншиносӣ. Забоншиносии муқоисавӣ-тарихӣ. Методҳои лингвистии тасвирӣ, муқоисавӣ, статистикӣ, таҷрибавӣ. Ҷиҳатҳои умумии забоншиносӣ. Муайян намудани ҳудуди лингвистика. Ҷиҳатҳои универсалии забонҳо. Забоншиносӣ дар Ҳиндистон ва Юнони қадим. Забоншиносӣ дар Арабистон Гумбольдт асосгузори фанни забоншиносии умумӣ. Мактабу ҷараёнҳои нав дар забоншиносӣ Хизмати олимони тоҷик дар хусуси пешравии илми забон.

Аз рӯи фанни муаммоҳои адабиёти навини тоҷик:

Равишҳои асосии инкишофи назму насри адабиёти солҳои 20-уми асри ХХ ва вакилони он. Айнӣ симои бузурги адабиёти тоҷик. Мавқеи Айнӣ дар ташаккули насри тоҷикӣ. Айнӣ ва сарнавишти таърихии халқи тоҷик. Айнӣ адабиётшинос, мунаққид ва таърихнигор. Арзиши ғоявию бадеии осори Айнӣ. Дохунда» аввалин роман дар адабиёти тоҷик. Айнӣ ва роли мактаби адабии вай дар пайвандҳои адабии халқҳои тоҷику ўзбек. Арзиши бадеию илмии «Ёддоштҳо». Мазмун ва мундариҷаи осори Лоҳутӣ. Хусусиятҳои жанрии осори шоир. Мавзӯъ, мундариҷаи ғоявӣ ва хусусиятҳои жанрии адабиёти солҳои 30. Хизматҳои Мирсаид Миршакар, Абулқосим Лоҳутӣ, Абдусалом Деҳотӣ дар инкишофи адабиёти кӯдакон. Хусусиятҳои адабиёти давраи ҷанг. Мақоми М.Турсунзода дар таърихи адабу фарҳанги тоҷикон. Романи сегонаи Ҷ.Иқромӣ: «Духтари оташ», «Дувоздаҳ дарвозаи Бухоро», «Тахти воҷгун». Мавқеи Улуғзода дар адабиёти тоҷик. Мавзӯъ, мундариҷа ва хусусиятҳои бадеии насри нависанда. Романҳои «Восеъ», «Фирдавсӣ», қиссаи «Ривояти суғдӣ» ва ҳикояи «Марги ҳофиз». Хизматҳои Мўъмин Қаноат, Лоиқ Шералӣ ва Бозор Собир дар инкишофи шеъри ин ниммаи дуюми асри ХХ. Инкишофи насри бадеии тоҷик ва хусусиятҳои асосии он. Тамоюлотҳои асосии адабиёти тоҷик дар ин солҳои 60-80 асри ХХ. Саҳми Мўъмин Қаноат дар пешрафти шеъри муосири тоҷик. Муҳимтарин хусусиятҳои ҳикояҳои Фазлиддин Муҳаммадиев. Фазлиддин Муҳаммадиев устоди тасвири психологӣ. Ифодаи ин усули тасвир дар қиссаи «Одамони

кўҳна», романи «Палатаи кунҷакӣ» ва қиссаҳои «Шоҳии япон», «Варта». Мавқеи нависандагии Фазлиддин Муҳаммадиев ва сабки эҷодии ӯ. Мавқеи Лоиқ дар назми кунунии тоҷикӣ ва форсӣ. Мушқилоти анъана ва навоарӣ дар ашъори суннати Лоиқ. Мундариҷаи ғоявии ашъори Лоиқ. Мавқеи шеъри Бозор дар назми имрӯзаи тоҷик ва форсизабонон. Маҷмӯаҳои «Пайванд», «Оташбарг», «Гули хор», «Мижғони шаб», «Офтобниҳол», «Бо чамидан, бо чашидан» ва «Чашми сафедор». Фаъолияти эҷодӣ ва насли Сорбон, ЮАқобиров, С.Турсун, У.Кӯҳзод, А.Самад, Баҳманёр ва ғ. Сабк ва услуби ашъори Фарзона. Вазъи адабиёти тоҷик дар солҳои охир.

Аз рӯи фанни поэтикаи таърихӣ мумтоз:

Қисмҳои поэтикаи таърихӣ: 1. Санъатҳои бадеии сухан, 2. Аруз, 3. Қофия. Рисолаҳои пешина доир ба ин се қисми поэтикаи таърихӣ. Тарҷумон ул-балоға»-и Муҳаммади Родуёнӣ (асри XI), «Ҳадоиқ ус-сеҳр ва дақиқ уш-шеър»-и Рашиди Ватвот (асри XII), «Ал муъҷам фӣ-маъойири ашъори Аҷам»-и Қайси Розӣ (асри XIII), «Бадоеъ ус-саноеъ»-и Ҳусайнӣ (асри XV), «Ҳақиқ ул-ҳадоиқ»-и Шарафиддини Ромӣ (асри XVI) ва ғ. «Ал муъҷам фӣ-маъойири ашъори аҷам»-и Қайси Розӣ (асри XIII), «Меъёр ул-ашъор»-и Насириддини Тусӣ (асри XIII), «Рисолаи қофия»-и Абдурахмони Чомӣ (асри XV), «Мизон ул-авзон»-и Алишер Навоӣ (асри XV), «Аруз»-и Сайфӣи Бухороӣ (асри XV) ва ғайраҳо. Бисёрии рисолаҳо доир ба арӯзу қофия дар замонҳои гузашта вале то замони мо нарасидани бештарини он. Санъатҳои маънавий як навъи санъатҳои бадеӣ. Ташбеҳ ва сохту навъҳои он. Адоти ташбеҳ. Унсурҳои Ташбеҳшаванда ва ташбеҳкунанда дар тасвирҳои бадеӣ. Аҳамияти ташбеҳ дар офариниши тасвирҳои бадеӣ. Санъатҳои саволу ҷавоб, лаффу наҷр ва таҷнис. Санъатҳои бадеӣ ифодагари маҳорати эҷодии шоир. Дараҷаҳои баланди муболиға: игроқ ва ғулув. Санъатҳои лафзӣ. Маълумот дар бораи арӯз ва вазни шеър. Бахрҳои шеъри форсӣ-тоҷикӣ ва бахрҳои махсуси шеъри арабӣ. Аҳамияти рисолаҳои арӯз барои омӯхтани қонуниятҳои ин илм. Аҳамият ва мақоми қофия дар шеър. Қофия аз назари пешинӣ (шоирон ва адабиётшиносон). Аҳамияти қофия дар сохтмони шеър.

**Адабиёти тавсиягардида барои омӯхтан аз рӯи дастури имтиҳони
малакавӣ барои ихтисоси 10.00.05 – Забон ва адабиёти халқҳои Осиё ва
Африка (забон ва адабиёти тоҷикӣ)**

1. Ш.М.Мирзиёев. Олий Мажлисга Мурожаатнома. – Тошкент, 2020 йил 24 январь.
2. Ш.М.Мирзиёев “Буюк келагимизни мард ва олижаноб халқимиз билан бирга қурамиз”. – Тошкент: “ Ўзбекистон”, 2017 й.
3. Ўзбекистон Республикаси Президентининг 2017 йил 7 февралдаги “Ўзбекистон Республикасини янада ривожлантириш бўйича ҳаракатлар стратегияси тўғрисида” ги ПФ-4947-сонли Фармони. Ўзбекистон Республикаси қонун ҳужжатлари тўплами, 2017 й., 6-сон, 70-модда.
4. Асозода Х. Адабиёти тоҷик дар садаи ХХ. – Душанбе: Маориф, 1999
5. Атоуллоҳ Ҳусайнӣ. Бадоеъ ус-саноеъ. – Душанбе: Ирфон, 1974.
6. Зеҳнӣ Т. Санъати суҳан. – Душанбе: Ирфон, 1978.
7. Насириддини Тўсӣ. Меъёр-ул-ашъор. – Душанбе: Ориёно, 1992.
8. Шамси Қайси Розӣ. Ал-мўъҷам. – Душанбе: Адиб, 1991.
9. Давронов С. Соҳти шеъри тоҷикӣ. – Душанбе: Ирфон, 1976.
10. Бозидов Н. Пайвандақҳо дар забони адабии ҳозираи тоҷик. – Душанбе, Ирфон, 1978.
11. Воҳидов А. Аз таърихи луғатшависии тоҷику форс. – Самарқанд, 1980.
12. Воҳидов А. Навъҳои фарҳанг. – Самарқанд, 2000.
13. Воҳидов А. Фарҳангшиносии тоҷику форс. – Самарқанд, 2006.
14. Грамматикаи забони адабии ҳозираи тоҷик, ҷилди 1. – Душанбе, 1985 .
15. Грамматикаи забони адабии ҳозираи тоҷик, қисми 2. – Душанбе, Дониш, 1985.
16. Грамматикаи забони адабии ҳозираи тоҷик қисми 3. – Душанбе, Дониш, 1989.
17. Забони адабии ҳозираи тоҷик қисми 1. – Душанбе, 1973.
18. Забони адабии ҳозираи тоҷик, қисми 2. Синтаксис. – Душанбе, 1984.
19. Зикриёев Ф. Структурно – семантические особенности таджикского партаксис, – Душанбе, Дониш, 1985.
20. Зоҳидов А. Матни маъруза – Самарқанд, СамДУ, 2000.
21. Исматуллоева М. Очеркҳои грамматикӣ оид ба ҳолшарҳқунандаҳо дар забони адабии ҳозираи тоҷик, қисми 1, – Душанбе, Ирфон, 1971.
22. Исматуллоев М. Пурқунандаи бевосита дар забони адабии ҳозираи тоҷик. – Душанбе, 1991.
23. Камолиддинов Б. Муродифоти синтаксисӣ ва ҳусни баён. – Душанбе. Маориф, 1985.
24. Қосимова М.Н. Очеркҳо оид ба синтаксиси ҷумлаҳои соддаи насри асри XI. – Душанбе. Ирфон, 2006.
25. Мачидов Х. Фразеологияи забони адабии тоҷик. – Душанбе, 1982.

26. Маъсумӣ Н. Асарҳои мунтахаб, ҷилди 2. Забоншиносӣ. – Душанбе, Ирфон, 1980.
27. Мачидов Х. Забони адабии муосири тоҷик, ҷилди 1. – Душанбе, 2007.
28. Нурмонов А., Шаҳобиддинова Ш. в.б. Ўзбек тилининг назарий грамматикаси. Морфология. – Т.: «XXI аср авлоди», 2001.
29. Ниёзмухаммадов Б., Рустамов Ш. Баъзе масъалаҳои синтаксиси забон адабии ҳозираи тоҷик. – Душанбе, Ирфон, 1988.
30. Ниёзмухаммадов Б. Забоншиносии тоҷик (асарҳои мунтахаб). Душанбе, Ирфон, 1975
31. Рустамов Ш. Исм. – Душанбе, Ирфон, 1977.
32. Рустамов Ш. Калимасозии исм дар забонҳои адабии ҳозираи тоҷик. – Душанбе, Маориф, 1972.
33. Рустамов Ш. Ҳиссаҳои нутқ ва таснифоти онҳо. – Душанбе, 1999.
34. Сусов И.П. семантика и прагматика предложения. Калинин КГУ. 1980.
35. А. Воҳидов. Забони адабии ҳозираи тоҷик. қисми 1. – Самарқанд, 2011.
36. Сафаров Ш. Прагмалингвистика. – Т., 2008.
37. Сафров Ш., Тоирова Г. Нутқнинг этносоциопрагматик таҳлили асослари. – Самарқанд, 2007.
38. Адабиёти форсу тоҷик дар асрҳои XII-XIV. – Душанбе: Дониш, 1983, 232 саҳ.
39. Алиқулов С. Адабиёти тоҷик дар нимаи якуми асри XIX.
40. Абдуллоев А. Адабиёти форс-тоҷик дар нимаи аввали асри XI. – Душ.: Дониш, 1979.
41. Адабиёти форсу тоҷик дар асрҳои XI-XIV. Қисми якум. – Душ.: Дониш, 1976.
42. Абдуллоев А., Саъдиев С. Адабиёти форсу тоҷик дар нимаи дуюми асри XI ва асри XII. – Душ.: Ирфон, 1986.
43. Абдулхусайн Зарринқўб. Аз гузаштаи адабии Эрон, 1975.
44. Бертельс Е.Э. История литературы и культуры Ирана. Избранные труды. – Москва, 1988. с. 437-518.
45. Истории персидской и таджикской литературы. Под редакцией Яна Рипка. – Москва, 1970. 440 с.
46. Бертельс Е.Э. История персидско-таджикской литературы. – М.: ИВЛ, 1960.
47. Бертельс Е.Э. Суфизм и суфийская литература. – М.: Наука, 1965.
48. Забеҳулло Сафо. Таърихи адабиёт дар Эрон. Ҷилди 2. – Техрон, 1336.
49. Р.Ҳодизода, У.Каримов, С.Саъдиев. Адабиёти тоҷик. Асрҳои XVI-XIX ва ибтидои асри XX. (Китоби дарсӣ барои мактабҳои олии). – Душанбе: Маориф, 1988.
50. С.Саъдиев. Адабиёти тоҷик дар асри XVII. Монография. – Душанбе: Дониш, 1985.

51. У.Каримов. Адабиёти тоҷик дар асри XVI. – Душанбе: Дониш, 1985.
52. Эдвард Браун. Таърихи адабиёти Эрон. Аз сафавия то асри ҳозир. – Техрон:
53. Саъдиев С. Сўзанӣ ва муҳити адабии Самарқанди асри XII. – Душ.: Дониш 1974.
54. Ҳалимов С. Материалҳо аз таърихи адабиёти тоҷик. Васоити таълим (Аз давраи қадим то асри VIII). – Самарқанд, 1985.
55. Ҳалимов С. Таърихи адабиёти мумтози тоҷик. (Давраи қадим). – Самарқанд, 2005.
56. Ҳалимов С. Адабиёти тоҷик дар асри X (Васоити таълим). – Самарқанд, 1999.
57. Ҳалимов С. Таърихи адабиёти мумтози тоҷик (асрҳои IX-X). – Самарқанд, 2005.
58. Ҳалимов С. Хусусиятҳои жанрии адабиёти тоҷик дар асри X. – Самарқанд, 1997.
59. Ҳодизода Р. Тасаввуф. Душ.: Маориф, 1999. Мирзозода Х. Таърихи адабиёти тоҷик. Китоби 1 (2). – Душ.: Маориф, 1987.
60. Мирзозода Х. Таърихи адабиёти тоҷик. Китоби 2. – Душ.: Маориф, 1989.
61. Абдуллоев А. Адабиёти форс-тоҷик дар нимаи аввали асри XI. – Душ.: Дониш, 1979.
62. Адабиёти форсу тоҷик дар асрҳои XII-XIV. Қисми якум. – Душ.: Дониш, 1976.
63. Абдуллоев А., Саъдиев С. Адабиёти форсу тоҷик дар нимаи дуюми асри XI ва асри XII. – Душ.: Ирфон, 1986.
64. Забеҳулло Сафо. Таърихи адабиёт дар Эрон. Чилди 2. – Техрон, 1336.
65. Мирзозода Х. Таърихи адабиёти тоҷик. Китоби 2, – Душ.: Маориф, 1989.
66. Ҳамроев Ҷ. Таърихи адабиёти навини тоҷик. – Тошкент: Тамаддун, 2015. – 549 саҳ.
67. Ҳодизода Р. Адабиёти тоҷик дар нимаи 11 асри XIX. – Душ, 1968.
68. Ҳодизода Р, Каримов У, Саъдиев С. Адабиёти тоҷик. Асрҳои XVI-XIX ва ибтидои асри XX. – Душанбе: Маориф, 1988.
69. Ҳодизода Р. Аҳмади Дониш. – Душанбе: Ирфон, 1976.
70. Рачабӣ М. Ислом: қадидия ва инқилоб. – Душанбе: Дониш, 1997.
71. Қосимов Б. Юсупов Ш. Долимов У, Ризаев Ш, Аҳмедов С. Миллий уйғониш даври ўзбек адабиёти. – Тошкент: Маънавият, 2004 й. 352-385 бетлар.
72. Қосимов Б. Миллий уйғониш. – Тошкент, Маънавият, 2002 й. 349-373 бетлар.
73. Каримов Ғ. Ўзбек адабиёти таърихи. (XIX асрнинг иккинчи ярмидан XX аср бошларигача) 3 китоб. – Тошкент: Ўқитувчи, 1976. – 326 б.
74. Асозода Х. Адабиёти тоҷик дар садаи XX. – Душанбе: Маориф, 1999. – 448 с.

75. Болтабоев Ҳ. Фитрат ва жади́дчилик. – Тошкент, 2007 й.
76. Бобоев Ю. Эстетика ва қадамҳои назму насри тоҷик. – Душанбе: Адиб, 1988.
77. Мусулмонқулов Р. Анъана ва навоварӣ. – Душанбе: УДТ, 1985.
78. Набиев А. Тасвири олами ботинии инсон, нависанда ва замон. – Душанбе: Ирфон, 1987. 160 с.
79. Отахонова Х. Раҳим Чалил ва эҷодиёти ӯ. – Душанбе: Дониш, 1967.
80. Отахонова Х. Таҳаввули жанри дoston дар назми муосири тоҷик. – Душанбе: Дониш, 1983.
81. Рачабӣ М. Тадқиқи таърих – тадқиқи характер. – Душанбе: Адиб, 1990.
82. Сайфуллоев А. М. Турсунзода. – Душанбе: Ирфон, 1984, 464 с.
83. Сайфуллоев А. Аркони сухан. – Душанбе: Маориф, 1985, 275 с.
84. Сайфуллоев А. Тафаккур ва образ. – Душанбе: Ирфон, 1968.
85. Сайфуллоев А. Мактаби Айнӣ. – Душанбе: Ирфон, 1987, 352 с.
86. Табаров С. Ҳаёт, адабиёт, реализм. – Душанбе: Ирфон, китобҳои 1,2,3,4. – Душанбе: Ирфон, 1966-1984.
87. Таърихи адабиёти муосир тоҷик. Ҷ.1 – Душанбе: Дониш, 1984.
88. Таърихи адабиёти муосир тоҷик. Ҷ.2 – Душанбе: Дониш, 1984.
89. Таърихи адабиёти муосир тоҷик. Ҷ.4 – Душанбе: Дониш, 1984.
90. Таърихи адабиёти муосир тоҷик. Ҷ.6 – Душанбе: Дониш, 1984.
91. Худойдодов Б. Се очерк дар бораи се адиб. – Душанбе: Ирфон, 1984.
92. Шукуров М. Хусусиятҳои ғоявию бадеии «Ёддоштҳо»-и устод С. Айнӣ. – Душанбе: Дониш, 1966.
93. Шукуров М. Диди эстетикӣ халқ ва насри реалистӣ. – Душанбе: Ирфон, 1973.
94. Шукуров М. Паҳлӯҳои тадқиқи бадеӣ. – Душанбе: Ирфон, 1976.
95. Шукуров М. Пайванди замонҳо ва халқҳо. – Душанбе: Ирфон, 1982.
96. Шукуров М. Насри реалистӣ ва таҳаввули шуури эстетикӣ. – Душанбе: Ирфон, 1987.
97. Юсупов К. Сотим Улуғзода ва повести тарҷимаиҳолии ӯ «Субҳи чавонии мо». – Душанбе: Дониш, 1968.

**МЕЗОНИ БАҲОГУЗОРИИ
САНЧИШИ ИМТИҲОНОТИ ДОҲИЛШАВӢ БА БАХШИ
ДОКТОРАНТУРА АЗ РӢИ ТАҲАССУСИ 10.00.05 – ЗАБОН ВА
АДАБИӢТИ ХАЛҚҲОИ ОСИӢ ВА АФРИКА БАРОИ
ДОҲИЛШАВАНДАГОНИ ДОКТОРАНТУРАИ ТАҚЯВИИ
ДОНИШГОҲИ ДАВЛАТИИ САМАРҚАНД
БА НОМИ ШАРОФ РАШИДОВ**

Шакли супориши санчиш	ХатгӢ
Вақти ҷудошуда	120 дақиқа
Миқдори саволҳо	5
Бали ба ҳар як савол ҷудошуда	20
Бали максималӣ	100